

Sygn. akt VII U 2938/19

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy  
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2019 r. w Warszawie

sprawy G. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania G. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 maja 2019 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

## UZASADNIENIE

G. W. w dniu 20 maja 2019r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 maja 2019r., znak: (...) odmawiającej przyznania emerytury pomostowej.

Ubezpieczony w uzasadnieniu odwołania wskazał, że rozpoczął pracę w dniu 12 września 1974r. na stanowisku mechanika maszyn budowlanych i uczęszczał wówczas do trzyletniej szkoły zawodowej. Następnie był zatrudniony na stanowisku operatora sprzętu ciężkiego od 13 lipca 1977r. do 1998r. Posiada uprawnienia do obsługi sprzętu ciężkiego - koparki (kategoria I) i spycharki (kategoria III) oraz prawo jazdy wszystkich kategorii. Organ rentowy nie zaliczył mu do pracy w warunkach szczególnych 17 lat zatrudnienia w (...) S.A. oraz okresu odbywania służby wojskowej w latach 1979-1982. W ocenie ubezpieczonego, praca przy obsłudze ciężkiego sprzętu spowodowała u niego problemy ze słuchem i wzrokiem oraz bóle kręgosłupa. W związku z tym wyraził przekonanie, że po 40 latach pracy świadczenie, o które się ubiega, mu przysługuje (odwołanie, k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o zawieszenie postępowania w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ przed Sądem Okręgowym Warszawa - Praga toczy się postępowanie dotyczące odwołania G. W. od decyzji z dnia 29 marca 2019r., odmawiającej prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach (sygn. akt VII U 2700/19). Wydane w tym postępowaniu rozstrzygnięcie, zdaniem Zakładu, będzie miało wpływ na prawo do emerytury pomostowej (odpowiedź na odwołanie z dnia 13 czerwca 2019r., k. 11 a.s.).

W toku procesu, po zakończeniu postępowania w sprawie o sygn. akt VII U 2700/19, organ rentowy wniósł o podjęcie zawieszono postępowania oraz o oddalenie odwołania na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko Zakład wskazał, że odmówiono ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2009r. o emeryturach pomostowych, ponieważ ubezpieczony po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ww. ustawy oraz nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Nie mogła być przyznana emerytura pomostowa również na podstawie art. 4 w zw. z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż G. W. na dzień 1 stycznia 2009r. nie udowodnił okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy w wymiarze 15 lat (pismo procesowe z dnia 25 lipca 2019r., k. 26 - 27 a.s.).

#### **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

G. W. w okresie od dnia 12 września 1974r. do dnia 30 sierpnia 1991r. był zatrudniony w (...) S.A., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach od dnia 13 lipca 1977r. do dnia 21 października 1979r. oraz od dnia 17 kwietnia 1982r. do dnia 2 kwietnia 1991r. wykonywał pracę w charakterze maszynisty robót ziemnych na stanowisku maszynisty – operatora koparki, wymienionym w wykazie A, dziale V, poz. 3 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. W okresie od 23 października 1979r. do 23 marca 1982r. odbył zasadniczą służbę wojskową (świadczenie pracy z dnia 30 sierpnia 1991r., k. 7 a.e. i k. 7 a.s., świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 17 czerwca 2002r., k. 11 a.e. i k. 6 i 36 a.s., zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzupełnień W.-P. w W. z dnia 23 kwietnia 2019r., k. 5 a.s.).

W (...) S.A. ubezpieczony pracował na różnych budowach, które prowadziło zatrudniająca go Przedsiębiorstwo, m.in. w G., w R., w W.. Wielokrotnie wspólnie z nim na tych samych budowach pracowali: M. A., A. G. czy B. K.. Ubezpieczony obsługiwał koparkę gąsienicową KM 602 czy U.. Innych prac nie wykonywał. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca wykonywana była przez cały rok, również zimą. W razie niskich temperatur grunt rozgrzewano np. przykrywając go słomianymi matami czy paląc opony (zeznania świadków: M. A., A. G., B. K., k. 75-76 a.s., zeznania ubezpieczonego G. W., k. 76 – 77 a.s.).

Po zakończeniu pracy w (...) S.A. G. W. był zatrudniony kolejno w:

- Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) od 31 sierpnia 1991r. do 19 lipca 1993r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora koparki (świadectwo pracy z dnia 21 lipca 1993r., k. 13 a.e.);
- Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w okresie od 23 sierpnia 1993r. do 31 marca 1994r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora koparki (świadectwo pracy z dnia 31 marca 1994r., k. 15 a.e.);
- (...) sp. z o.o. w okresie od 20 lutego 1995r. do 20 września 1995r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora spycharki (świadectwo pracy z dnia 22 września 1995r., k. 21 a.e.);
- Miejskim Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w okresie od 19 października 1995r. do 6 grudnia 1996r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał prace maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych zgodnie z wykazem A, działem V, poz. 3 ujętym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. na stanowisku maszynisty koparek i ładowarek jednonaczyniowych i wielonaczyniowych wymienionym w wykazie A, dziale V, poz. 3 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (świadectwo pracy z dnia 6 grudnia 1996r., k. 29-31 a.e. i świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 6 lutego 2017r., k. 6 a.e.);

- Przedsiębiorstwie (...) S.A. w okresie od 9 grudnia 1996r. do 18 czerwca 1998r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora sprzętu budowlanego (korekta świadectwa pracy z dnia 23 września 2010r., k. 165 a.e.);

- Przedsiębiorstwie Usługowym (...) L. S. w okresie od 1 grudnia 2016r. do 30 listopada 2018r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku elektromontera. Wykonywał wówczas różnego rodzaju drobne prace. Nie obsługiwał żadnej maszyny (świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2018r., k. 8 a.e. oraz zeznania ubezpieczonego G. W., k. 76-77 a.s.).

W okresach od 15 stycznia 1999r. do 9 lipca 2009r. oraz od 11 lipca 2011r. do 30 czerwca 2013r. G. W. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą (pismo ZUS z dnia 6 lutego 2017r., k. 10 a.e., zeznania ubezpieczonego G. W., k. 76-77 a.s.).

Ubezpieczony w dniu 7 marca 2019r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. dwa wnioski: o przyznanie emerytury oraz o przyznanie emerytury pomostowej (wnioski o emeryturę, k. 1 a.e.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 29 marca 2019r. wydał decyzję odmawiającą przyznania emerytury, od której G. W. odwołał się do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga. Postępowanie prowadzone pod sygn. akt VIIU 2700/19 zakończyło się w dniu 3 lipca 2019r. Sąd oddalił odwołanie G. W.. G. W. nie odwołał się od tego rozstrzygnięcia (odwołanie, k. 3 a.s. VII U 2700/19; wyrok z dnia 3 lipca 2019r., k. 18 a.s. VII U 2700/19; decyzja ZUS z dnia 29 marca 2019r., k. 19 a.e.).

Z kolei rozpoznając wniosek o emeryturę pomostową, organ rentowy wydał decyzję odmowną w dniu 6 maja 2019r., znak: EPOM/25/045194315. W uzasadnieniu tej decyzji wskazał, że odmowa przyznania świadczenia na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych nastąpiła z powodu nieudowodnienia okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz niewykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. takich prac w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ww. ustawy. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił jedynie okres zatrudnienia od 9 października 1995r. do 6 grudnia 1996r., z wyłączeniem okresów pobierania zasiłków chorobowych, tj. łącznie rok, miesiąc i 8 dni. Jako wykonywane w warunkach szczególnych na podstawie art. 4 powołanej ustawy nie zostało uwzględnione zatrudnienie ubezpieczonego od dnia 13 lipca 1977r. do dnia 21 października 1979r. oraz od dnia 17 kwietnia 1982r. do dnia 2 kwietnia 1991r., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 17 czerwca 2002r. pracodawca nie wymienił charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Z kolei brak spełnienia przesłanek z art. 4 w związku z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych wynikał z nieudowodnienia przez ubezpieczonego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, wynoszącego co najmniej 15 lat na dzień 1 stycznia 2009r. ZUS nie uwzględnił w omawianym zakresie zatrudnienia G. W. w okresach od dnia 13 lipca 1997r. do dnia 21 października 1979r., od dnia 17 kwietnia 1982r. do dnia 2 kwietnia 1991r. oraz od dnia 19 października 1995r. do dnia 6 grudnia 1996r., ponieważ jego pracodawcy nie potwierdzili, że wówczas wykonywał prace wskazane w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (decyzja ZUS z dnia 6 maja 2019r., k. 13 a.e.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dokumentów oraz w oparciu o zeznania świadków: M. A., A. G., B. K., a także ubezpieczonego G. W..

Dokumenty zostały ocenione jako wiarygodne. Żadna ze stron sporu ich nie kwestionowała, zatem stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych. Podobnie zeznania zarówno przesłuchanych świadków, jak i ubezpieczonego, zasługiwały na wiarę, ponieważ świadkowie i ubezpieczony w taki sam sposób prezentowali czynności, jakie wykonywał G. W.. Co nadto ważne, M. A., A. G. i B. K., pracowali wraz z ubezpieczonym, wprawdzie nie stale, ale wielokrotnie w kilkunastoletnim okresie jego zatrudnienia i mieli możliwość obserwacji tego, czym ubezpieczony się zajmuje. Sąd zeznania wymienionych świadków i spójne z nimi zeznania ubezpieczonego ocenił zatem jako wiarygodne.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Odwołanie G. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 maja 2019r., znak: (...) podlegało oddaleniu.

Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz. U. z 2018r., poz. 1924), zwana dalej „ustawą”, określa w art. 4 i art. 49 warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie ww. przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 1999r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art.

33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji, w której spełnione zostały przez ubezpieczonego wszystkie pozostałe przesłanki określone w art. 4, które muszą wystąpić łącznie.

W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony spełnił warunki określone w art. 4 pkt 1, 3-5 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych. Urodził się po dniu 31 grudnia 1948r., osiągnął wiek 60 lat, rozwiązano z nim stosunek pracy oraz posiada okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat, a także przed dniem 1 stycznia 1999r. przez 15 lat pracował w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co potwierdzili przesłuchani świadkowie. Po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał jednak pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, czego wymaga art. 4 pkt 6 ww. ustawy. Po tej dacie pracował jedynie w Przedsiębiorstwie Usługowym (...) L. S., w którym wykonywał drobne prace o różnym charakterze, których ustawa o emeryturach pomostowych nie kwalifikuje jako prac w szczególnych warunkach bądź o szczególnym charakterze. W art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych wskazano, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy (art. 3 ust. 1). Pracami o szczególnym charakterze są wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (art. 3 ust. 3).

Mając na względzie zacytowane regulacje, w tym uwzględniając rodzaj prac, które wymienia załącznik 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd przeanalizował zatrudnienie ubezpieczonego po dniu 31 grudnia 2008r. Z materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony po ww. dacie w ramach stosunku pracy wykonywał jedynie drobne prace monterskie czy elektryczne, pracował jako elektromonter, a tego rodzaju prac nie wymieniono w załączniku nr 1 bądź w załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Wobec powyższego nie został spełniony wymóg z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych i dlatego w oparciu o art. 4 ww. ustawy przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej nie było możliwe.

Powyższe nie wyklucza jednak możliwości uzyskania świadczenia na podstawie ustawy o emeryturach pomostowych, bowiem wyjątek od zasady wynikającej z art. 4 ustawy wprowadził art. 49. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Analiza zacytowanego przepisu prowadzi do wniosku, że w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 ustawodawca wprowadził wymaganie, aby wnioskodawca spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. To oznacza, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013r., akt II UK 159/13, LEX nr 1405231; wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 lipca 2018r., III AUa 491/18; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013r., I UK 448/12; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11). Wynika to z tego, że ustawa o emeryturach pomostowych zawiera autonomiczną (w stosunku do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) definicję prac wykonywanych odpowiednio w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze. Innymi słowy zakwalifikowanie danej pracy jako pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie jest równoznaczne z uznaniem tej pracy jako wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Dodatkowo trzeba podkreślić, że ustawa o emeryturach pomostowych znacznie zawężyła rodzaje prac i stanowiska, na których wykonuje się prace w warunkach szczególnych w porównaniu do tych prac i stanowisk, jakie zawiera wykaz A, będący załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Co więcej, w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008r. o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i jakość mogła obniżyć się z wiekiem (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 13 marca 2012 r., II UK 164/11, LEX nr 1171289).

Analizując ustalony w rozpatrywanej sprawie stan faktyczny, przy uwzględnieniu wskazanych załączników do ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd doszedł do wniosku, że ubezpieczony nie wykazał, by w dniu wejścia w życie

ustawy, to jest na dzień 1 stycznia 2009r., miał wymagany w przepisach okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, wynoszący co najmniej 15 lat. W przypadku ubezpieczonego prace, które wykonywał przed 1 stycznia 2009r. polegały na obsłudze ciężkiego sprzętu budowlanego np. koparek, spycharek. Załączniki 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych takich prac jednak nie wymieniają. Sąd na tych załącznikach się opierał, gdyż jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 maja 2012r. (III AUa 1630/11), wykaz prac w szczególnych warunkach oraz o szczególnym charakterze zawierają załączniki do ustawy - nr 1 i 2. Oznacza to, że nie potrzeba badać, czy każda z rodzaju prac tam wymienionych spełnia wymogi definicji prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Z woli ustawodawcy wskazane prace zostały zaliczone do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Ustawa posługuje się przy tym określeniu prac trybem oznajmującym; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. Ustanawia tym samym zamknięty katalog prac "o szczególnym charakterze" czy "w szczególnych warunkach", co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" w rozumieniu przepisów ustawy pomostowej nie mogą posiadać inne prace, nawet, gdy sposób ich wykonywania i ich jakość może obniżyć się z wiekiem. Do takich wniosków prowadzi wykładnia językowa (gramatyczna) art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Sens językowy jest tu jednoznaczny, ustawodawca ustanowił zamknięte wykazy prac "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach". Wobec powyższego nie zachodzi potrzeba sięgania do innych metod wykładni, tym bardziej, że Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał w swoim orzecznictwie, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Poza tym ponownego zaakcentowania wymaga, że w ustawie o emeryturach pomostowych katalog prac w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze w porównaniu do wykazów stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, uległ zawężeniu. I tak praca maszynisty – operatora ciężkich maszyn budowlanych, jaką przez wiele lat wykonywał ubezpieczony została uwzględniona w dziale V pod pozycją 3 w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Natomiast załącznik nr 1 i nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych takiej pracy już nie wymienia.

Wobec powyższego G. W., mimo że posiada świadectwa pracy w warunkach szczególnych, na które się powoływał w odwołaniu, prawa do emerytury pomostowej uzyskać nie może. Nie spełnia wszystkich warunków z art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

W związku z powyższym Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c.

## ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem (...)